

Nutiden har ingen præcedens

18. august 2016 (Leder) – Den nutidige historiske periode er fuldstændig ny i sine karakteristika; den kan ikke sammenlignes med noget andet i menneskehedens hidtidige historie. Af denne grund er det kun nogle få personer, der har været i stand til, i deres intellekt, at frembringe et begreb om, hvad karakteristika er for denne epoke, der intet fortilfælde har: personer som Albert Einstein, Krafft Ehrlicke og Lyndon og Helga LaRouche. Fordi det store flertal af almindelige dødelige mennesker ikke i deres erfaringsmateriale har noget sammenligneligt, og intet, som de har hørt eller læst om, har de ingen kriterier, ud fra hvilke de kan bedømme eller forstå det; de er på herrens mark. Af denne grund kan grupper, bestående af så få personer som i Lyndon LaRouches Manhattan-projekt, få en afgørende indflydelse netop på dette tidspunkt. Alene de kan se vejen frem, om end denne vej undertiden kan synes utydelig, og de må famle sig frem. De øvrige går i blinde, eller, som Helga Zepp-LaRouche ofte siger, »har ikke den fjerneste idé«.

I 2018 vil en kinesisk mission nå Månens bagside – under forudsætning af, at det inden da lykkes os at besejre Det britiske Imperiums kaosmagter. Denne mission vil blive en del af et helt, generelt program for at opdage og udforske de endnu ikke virkeliggjorte implikationer af Einsteins fundamentale opdagelser, som Lyndon LaRouche har påpeget. Og, som rumforskningsgeniet Krafft Ehrlicke – sammen med LaRouche – forudså, så vil den aktuelle energigennemstrømningstæthed, der for tiden står til menneskehedens disposition, være en forløber for fusionskraft, og herfra føre til stof-antistofreaktioner, og herfra atter videre frem til niveauer, som vi i dag ikke engang kan give et navn.

Under forudsætning af, at vi overvinder de aktuelle forhindringer, som repræsenteres af Obama og det Britiske Imperium, så er vi i færd med at glide ind i det, Helga Zepp-

LaRouche har kaldt »en æra, i hvilken vi bliver ægte menneskelige«.

På lignende måde er det, man måske kunne have kaldt det »system af alliancer«, der nu spænder over og gennemkrydser Eurasien og breder sig ud herfra, i realiteten slet ikke et »system af alliancer« i den betydning, vi har kendt til fra fortiden. Det er i realiteten snarere en projektion tilbage i tiden og ind i nutiden, fra det fremtidige univers, der inkorporerer de fremtidige opdagelser, der bringes tilbage fra Månens bagside. Putin har, sammen med Kina, inkorporeret principperne fra Den Westfalske Fred, men de er gået langt, langt videre end det. Begynd blot med den ekstraordinære relation, der er opnået mellem Rusland og Kina. Er man klar over, at vi taler om nationer, der så sent som i 1969 udkæmpede en syv måneder lang, ikke-erklæret krig over Ussuri-floden? Nu har de ikke alene regelmæssige topmøder mellem præsidenterne, og regelmæssige topmøder mellem premierministrene; det er det mindste af det. Der er ikke mindre end tretten mellemregerings-kommissioner, der hele tiden er i kontinuerlig kontakt med hinanden. Alle de mange meningsforskelle og uoverensstemmelser – og der er mange – bliver kontinuerligt løst på et både bredt og dybt plan i begge regeringer.

»Og vi finder altid frem til løsninger«, føjede Putin til denne beskrivelse.

Processen med at fuldbyrde denne ekstraordinære relation har været genstand for en dybtgående undersøgelse af Kinas dr. Ren Lin, der talte på Schiller Instituttets konference i Berlin i juni måned, og af mange andre kinesiske og russiske, akademiske lærde.

Fuldbyrnelsen af en sådan relation udgør hjertet af BRIKS-processen og udviklingen af Den nye Silkevej. Det var kernen i Putins forgænger, nu afdøde russiske premierminister Jevgenij Primakovs idé om Den russisk-indisk-kinesiske Strategiske

Trekant. Skabelsen heraf går tilbage til ikke alene Lyndon og Helga LaRouches idé om Den produktive Trekant og Den eurasiske Landbro, men endnu længere tilbage, til LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ[1], der havde en formativ indflydelse på Rusland til trods for, at Ruslands daværende leder, Juri Andropov, havde afvist initiativet på vegne af sine britiske herrer.

Dette nye system med fremtidens relationer mellem nationalstater, der går ud over nationalstatsbegrebet, som LaRouche længe har forudsagt, går med syvmileskridt hastigt frem hen over hele det eurasiske kontinent og mere generelt på et tidspunkt, hvor vi nærmer os det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok den 2. – 3. september, FN's Generalforsamling, der begynder den 13. september, og BRIKS-topmødet i Goa, Indien, den 15. – 16. oktober.

Foto: Portræt af Einstein i 1905, da han offentliggjorde sin opdagelse af den specielle relativitetsteori.[2].

[1] SE: LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ: En amerikansk-sovjetisk aftale for fred og udvikling, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=6976>

[2] Den specielle relativitetsteori er en fysisk teori, publiceret af Albert Einstein. Den erstattede den Newtonske opfattelse af tid og rum ved at gøre brug af det faktum, at lystes hastighed er konstant (Teorien kaldes desuden for 'speciel', fordi den er et specialtilfælde af den mere generelle relativitetsteori; således ses der bort fra tyngdekraften). Ti år senere publicerede Einstein den generelle relativitetsteori, som medinddrager tyngdekraften. (-red.)

**Video: En musikalsk dialog
mellem kulturer:
Koncert i forbindelse med
Schiller Instituttets
internationale konference i
Berlin den 25. – 26. juni
2016**

Koncert med Schiller Instituttets europæiske kor, et russisk børnekor og et kinesisk kor, samt et italiensk kammerensemble.

[Klik her](#)

**Verden efter den britiske
Chilcot-rapport om Irak-
krigen;
samt foredrag om Albert**

Einstein og kreativitetens nødvendighed, v/ Phil Rubinstein, LaRouchePAC, USA. Video og lyd; uddrag på dansk

Video 2. del:

Lyd:

Følgende er et dansk uddrag, let redigeret, af den første del af indlægget:

Phil Rubinstein, (en leder af LaRouchePAC i USA): Det, jeg vil forsøge at gøre, er, at jeg vil begynde med lidt politisk baggrund; men i dag drejer det sig ikke om at give en briefing, og så fortsætte med et emne. Der er et par ting, som Lyndon og Helga LaRouche har talt om i de seneste år, og faktisk i løbet af de seneste par uger; og der er to ting, som jeg vil komme ind på. Det første er, at Helga, under denne nylige konference i Berlin, har udsendt en appel om en dialog mellem civilisationer; men hvad der er vigtigere, så har Helga understreget den pointe, at vi må have et skifte i kulturen, den globale kultur. En del af at få ændret den globale kultur er at få en relation imellem de eksisterende nationer, der bedst kan bygges på hver enkelte civilisations højdepunkter – den renaissance, der har fundet sted i de forskellige civilisationer, f.eks. den storslåede renaissance i Kina, Tongdynastiet og andre perioder; Konfucius. I Indien var der Gupta-perioden med store udviklinger inden for klassisk kunst og videnskab, og naturligvis også den græske renaissance, den italienske renaissance, og mange tilfælde, som vi ikke ved ret meget om. Men, at bringe disse sammen, og det var især det,

der fandt sted ved koncerten lørdag aften – jeg kan kun opfordre folk til at gå til websiden og se det, hvis man ikke selv var til stede. Og dette er, hvad Helga har stillet krav om som en politisk nødvendighed i dag, nu. Intet mindre kan gøre det. Politik har ændret sig over de seneste 10, 20, 30 eller 40 år, for man kan sige, at, for fyrre år siden var behovet for en sådan total forandring i det kulturelle syn ikke så påkrævet, og vi ville måske have kunnet gennemføre et par reformer, der kunne have fået os igennem krisen. Det er ikke længere tilfældet. I dag står vi, 25 år efter Sovjetunionens fald. Og på det tidspunkt sagde LaRouchebevægelsen og Schiller Instituttet, at dette ikke betød Vestens sejr over Østen, men at det vestlige system sådan, som det var i færd med at udvikle sig på det tidspunkt, også gik sit sammenbrud i møde. Og dét, som Helga og Lyn sagde på det tidspunkt, var, at den eneste måde at undgå dette på, var at åbne op for den fulde udvikling af den eurasiske landmasse. Så langt tilbage går vores fremgangsmåde, med den Eurasiske Landbro, mindst tilbage til 1989-90. I modsat fald ville der komme et sammenbrud i den globale kultur. Hvis vi forsøgte at udbrede den eksisterende London/Wall Street-akse, det såkaldte Washington-konsensus efter ordre fra Storbritannien; fra selve Monarkiet, og det vil jeg gerne understrege, for folk mener, at det er absurd, selv i Europa, selv i USA, mener folk, at det er absurd. Men det er i realiteten dér, vi står. Lyndon LaRouche er kommet med et specifikt udtryk for dette, som går ud på, at spørgsmålet her først og fremmest drejer sig om kreativitet. Spørgsmålet for de fleste af os er: Hvad betyder dette? Hvad er kreativitet? Og Lyn(don) siger, at det er kreativitet i sig selv. Det er simpelt hen kreativitet, og hvis vi forstår det som et faktisk princip om menneskelig udvikling og vores forhold til universet som helhed. Her på det seneste har Lyndon sagt, tænk som Einstein. Og det morsomme er, at for år tilbage – jeg hader at lyde gammel, men det er jeg, ikke så gammel endda, men det skrider frem; måske er jeg den ældste person i lokalet? – Nå, men for mange år siden havde vi et blad, der

hed The Campaigner, som var vores teoretiske magasin, tilbage i slutningen af '70'erne, og vi havde et nummer, der hed: Tænk som Beethoven! Jeg vil gerne fastslå den pointe, at der ikke er den store forskel. For, et af de afgørende punkter i at tænke som Einstein er klassisk musik. Det kommer jeg tilbage til, når jeg kommer til Einstein, men blot for nu at give jer en smagsprøve på, hvad det er, Lyn talte om. For det drejer sig ikke bare om, at Einstein var et videnskabeligt geni, og det var han – vi kommer ikke på den særlige relativitetsteori, men jeg vil komme ind på nogle af de kontroversielle elementer af det – men han var, i hele sin personlighed, som person, et geni. Han havde den rigtige opfattelse af stort set alle spørgsmål, som han blev involveret i, inkl. nogle kontroversielle videnskabelige spørgsmål, hvor mange mennesker mente, at han havde uret. Og jeg taler ikke om de specifikke resultater, men om hans tilgang, fremgangsmåde, selv nu her 100 år efter, eller omkring 60 år efter hans død, er man nødsaget til at komme tilbage til at diskutere nogle af hans ideer. Videnskaben udvikler sig selvfølgelig. Som folk måske ved, og det er blot en del af det, f.eks. men videnskabsfolk er nu, efter at have rasket ned på ideen, gået tilbage til begrebet om en helhedsanskuelse af videnskab. Dette må gå langt videre end det, de tænkte, og selv det, Einstein vidste, og Lyn har været en ledende person. For, en del af problemet er denne adskillelse af forskellige discipliner ikke alene er en adskillelse fra videnskab, men også en adskillelse inden for de forskellige videnskaber: fysik, biologi osv. Og de er i virkeligheden slet ikke adskilte. Det er ikke blot det, at de ikke udgør adskilte områder, men at det er en fejl at tænke på dem adskilt fra hinanden. De kan ikke eksistere adskilte. En af de ting, jeg gerne vil understrege, er, at, for virkelig at kunne opnå det, som Lyn og Einstein taler om, må vi anskue fysik fra et helt andet synspunkt; ud fra et synspunkt om, ikke alene biologi, men om livet; ting, der ikke er entropiske, men, hvad der er endnu vigtigere, selve det menneskelige intellekt. Det er altså ikke hjerne, som de fleste mennesker ... jeg så en af disse videnskabsvideoer, og de

havde et afsnit om Einstein; Einstein og hans videnskab, Einstein og hans et eller andet; og så Einstein og hans hjerne. Der var en journalist, der stillede spørgsmål til topvidenskabsfolk, hvilket ikke gør det bedre, og hun var fikseret på hjernen! Det var en fyr, der studerede Einsteins (fysiske) hjerne fra noget skørt materiale, og hun blev ved med at komme tilbage til, hvor stor var hans hjerne, og hvor mange hjernevindinger var der, det var sindssygt! Så vi taler altså ikke om hjerne, men om det menneskelige intellekt. (Se også LPAC-videoen: *The Extraordinary genius of Albert Einstein*, med indledning af Phil Rubinstein, -red.)

Til dels, for at komme derhen, hvorfor taler Lyn og Helga om det på denne måde, at man må have en tilgang ud fra synspunktet om intellektet. På én måde siger man, at intellektet er adskilt fra det fysiske univers, på en anden måde siger man, at intellektet blot er en sen opdagelse, i det mindste her på planeten Jord; vi ved ikke, om der intellekt andetsteds i universet. Så hvorfor begynde dér? Faktisk er det sådan, at det menneskelige intellekt er det, som universet har frembragt. Vi kan bevise en vis relation til dette univers, hvilket er, hvad Einstein arbejdede ud fra. Men hvorfor må vi tage dette udgangspunkt? Vil de fleste mennesker sige. Er det ikke lidt meget; I har måske ret, det kunne muligvis være interessant at tale om dette. Men lad os nu ... som Lyn ynder at sige: Lad os nu være lidt praktiske. Hvad kan vi (rent praktisk) gøre? Kan vi ikke aplikere en anden tilgang? Lige nu; lad os få et bedre system i Europa; lad os håndtere euro-spørgsmålet. Lad os forbedre vores relation med Rusland, lad os få en dialog med Rusland. Det er en god ting. Briterne forlod (EU); lad os se, hvad vi kan gøre med det, der er tilbage; vi må på en eller anden måde holde sammen på Europa. Lad os være praktiske! OK, vi må tage os af spørgsmålet om kineserne. Vi må konkurrere med dem, for det handler altid om konkurrence. En nation imod den anden, det er altid geopolitik, det er altid et nulsums-spil; lad os være praktiske.

Det problem, vi står overfor, er, at tingene nu er kommet til det punkt, hvor der ikke er nogen praktiske skridt, der kan tages, *undtagen en form for revolution*. Jeg taler ikke om at kaste med brosten og mursten. Hvis vi ikke gør det rigtige, vil jeg gerne understrege, at det kan komme så vidt nogle steder. Hvis vi ser på Melleløsten, dér har vi en forfærdelig situation. Men en revolution i kulturen. Den slags ting, der må udtænkes, f.eks. har vi med musikken, vi har opført koncerten i Berlin, men mere generelt, så bruger vi udviklingen af musikalske kor til at mobilisere folk. Jeg er sikker på, man har noget lignende i Europa; i USA er der mange unge mennesker, der mener, at Rapp-musik er kreativt. De siger ikke bare, at de kan lide det – det siger nogen måske – men det virkelige argument er, at det er kreativt. Det er poesi. Det er virkeligt. Det er gaden. Det er mit liv. De er måden, hvorpå jeg udtrykker mig. Og kendsgerningen er, at, på dette tidspunkt, så, hvis man ikke erkender, at det ødelægger deres intellekt, så kan man ikke organisere det. Men mindre, man i det mindste engagerer sig i denne debat, engagerer sig i ... min hustru er dansk, og Danmark er et vidunderligt land, folk er lykkelige, men jeg har set ungdommen. Og de ligner alt for meget det, vi amerikanere kalder 'Goths', gotere, skinheads osv., med tatoveringer, med alternativ påklædning med kranier og skeletter og 14 nåle igennem næsen, osv. Hvis man har en ungdom, for hvem hæslighed er et højdepunkt af deres kultur, noget, man forsøger at opnå, så har man en ungdom, der har mistet enhver fornemmelse af formål i verden. Mistet enhver fornemmelse af, hvad det vil sige at være menneske. For, at være menneske er ikke hæslighed. Og dette er et virkeligt problem, hvor man ser forskellighederne i kulturer. Især Kina har ungdommen tendens til at være optimistiske. De overtager sikkert nok noget af den vesterlandske kultur, det gør de, og det er et problem. Men bortset fra det, så har de en fornemmelse af, at det at være menneske har en egenskab af skønhed, af udvikling, en egenskab af fremskridt og opdagelse og spænding. Det ser man ikke hos ret mange unge i Vesten i dag, generelt, selv om der nok skal være nogen.

Se på, hvad der foregår lige nu. Vi har et sammenbrud af det vestlige finansielle system. Deutsche Bank – 50, 70 billioner i derivater – de siger selvfølgelig, at det vil udligne sig, men det er ikke sandt, sådan sker et krak ikke. De sidder ikke der og udligner det hele, og så bliver det til nul, og sluttelig med 50 billioner i derivater, udveksler man en dollar frem og tilbage, og så er det hele løst. Siden hvornår har det fungeret sådan? Det er deres argument. Men det fungerer ikke sådan. 50 billioner i Deutsche Bank – der i virkeligheden ikke er en tysk bank, den har grundlæggende set base i New York osv., men altså, hvad er Tysklands totale BNP? Der er på omkring 3 billioner, sådan noget. Det totale BNP i EU er 18 billioner dollars. Så vi taler altså om mellem 3 til 4 gange det totale BNP. Deutsche Bank er bankerot. I USA har vi ikke råd til noget, undtagen bankerne. Jeg har netop set en rapport fra New Jersey, med 8 millioner indbyggere, den tættest eller næst-tættest befolkede delstat, lidt mere som i Europa mht. befolkningstæthed, der ikke ligner noget andet sted i USA. Der har de en idiot som guvernør, der stillede på som præsidentkandidat, og de har netop erklæret, at de vil standse al reparation og vedligeholdelse af veje og motorveje, for budgettet blev ikke vedtaget. Så han prøver at presse folk. I USA har vi, for første gang i vores historie, en stigning i antal dødsfald i aldersgruppen 25 – 54. Med andre ord, så er antallet af dødsfald pr. 1000 mennesker, eller pr. 100.000 mennesker, er i denne aldersgruppe steget under Bush- og Obamapræsidentskaberne. Undersøgelsen spændte over perioden 1999 til 2012/14. Selvmordsraterne er steget. Men den virkelige historie om sundhedsvæsenet i USA, det er forvirrende, jo, vi har da en 5 – 10 hospitaler i USA, der er hospitaler i verdensklasse. Det er ikke sådan, at vi ikke har disse ting. Men, de bliver ikke brugt, med mindre man tilhører de højere samfundslag, eller udvælges til at deltage i et eksperiment; men bortset fra det, så er bundlinjen lige nu, at, hvis du er over 65, må vi lige overveje, om det kan betale sig at tage os af dig. Så de sætter altså indbetalingen for lægebehandling op, osv.

Hvad ser vi? EU falder fra hinanden. Hvad er signalerne? Vi ved ikke helt, hvad det er, der foregår i Storbritannien. Vi forsøger at finde ud af det. Men vi ved, at Europa var chokeret over den idé, at briterne stemte for at forlade EU. Det her har en særlig drejning. Den idé, som briterne har spillet, og som giver én en idé om deres rolle, er, at de godt kan lide altid at sætte visse ting op på en sådan måde, der giver kontrol; men de bliver aldrig rigtigt selv en del af det, de sætter op. De holder sig altid lidt udenfor. Churchill er et godt eksempel. Churchill gjorde det meget klart, at de ikke ville opgive Imperiet. Det er grunden til, at de kæmpede mod nazisterne; det gjorde de ikke, fordi de ønskede at redde jøderne, glem det. De kæmpede mod nazisterne – efter at de først havde installeret nazisterne – fordi de ikke ville miste en del af deres imperium, og de indså, at det var den vej, det gik. Men ikke desto mindre var deres exit af EU en faktor, der var noget af en overraskelse, især uden for Storbritannien ... igen, hvad det britiske etablissement tænkte, og jeg vil tro, at der var splittelser selv i det britiske etablissement, og det er sandsynligvis grunden til, at det var så tæt løb. Men en overraskelse, de er ude, og den Europæiske Union er død. Der vil fremover ikke findes noget EU. Disse fyre, Juncker og Schultz, der siger, at vi får et nyt Europa, et stærkere Europa, et kerne-Europa, det grundlæggende Europa – glem det. Europa (EU) er fuldstændigt røget. Til dels, fordi hele banksystemet er røget.

Nu har man Chilcot-rapporten. Jeg mener, at dette også vil vise sig at være betydningsfuldt. Tony Blair udgjorde modellen for det seneste amerikanske præsidentskab. Som det fremgår af selve Chilcot-rapporten, så var han bonkammerat med George W. Bush, og den idé, at det skulle have været George Bush, der kommanderede rundt med Tony Blair, er mere end absurd. Som vi plejede at sige, så var George W. Bush ikke i stand til at holde fast i en idé på vej fra den ene ende af lokalet til den anden. Dette var Tony Blairs krig. Dette var briternes imperie-krig. Det var USA under Bush. Obama har ambitioner;

han vil gerne være mere ligesom Blair. Han vil ikke indrømme, at han ikke ved, hvad han foretager sig, han er alt for narcissistisk, han modellerer sig efter Blair i mange henseender. Dette er det nye Labourparti, husker man måske. Hvad det havde med arbejde (labour) at gøre, aner jeg ikke. Det var så nyt, at de slet ikke behøvede at arbejde!

Chilcot-rapporten gør dette klart. Vi vidste dette; vi sagde dette. Der var andre, der også sagde det. Men den kendsgerning, at dette nu kommer ud få dage efter Brexit, som en rapport – og jeg så faktisk Blair, der forsøgte at undskylde, og han var noget rystet. Så vi har altså enden på EU; vi har de kollapsende banker, og dette har naturligvis udløst en virkning, hvor Carney, som er chef for Bank of England ... og nu har vi bare penge, som de pumper ud, så meget, som de kan. I USA kalder vi det 'helikopter-penge'. Der findes ikke engang en mekanisme længere, hvor f.eks. centralbankerne opkøber obligationer ... det gider vi ikke længere, det virker ikke mere, for det giver centralbankerne for meget gæld. Nu siger man bare, kom, vi giver dig penge, hvis du bliver hjemme, kaster vi penge ned over dit hus!

Systemet er totalt færdigt. Og dette finder selvfølgelig sted på et tidspunkt, hvor der er en ny bølge af terrorisme, med Bagdad, Bangladesh og netop i dag har der været en bombe i Taiwan på metroen, hvor 21 mennesker kom til skade. De har ikke erklæret det for en terrorhandling, så jeg ved ikke, hvad det drejede sig om. Men Bagdad, 250 døde, premierministeren har indrømmet, og er under ekstremt pres, og hvad er det, Chilcot-rapporten bekræfter? At alt dette er en konsekvens af især Irakkrigen i 2003. En afgørende faktor for at forstå Blair, mener jeg, og nogle af jer husker måske dette; denne britiske skuespillerinde, Helen Mirren, spillede Dronning Elizabeth II og vandt en Oscar; og selv i filmen – og dette er sandt – så er den person, der redder den britiske kongefamilie fra vanære efter Dianas død, hendes mord, Tony Blair. Han var deres mand; det var ham, der fortalte dem, hvad de skulle

gøre, hvad de skulle sige, hvordan de skulle håndtere pressen. De vil måske ofre Tony Blair, og uanset, hvad historien er, så er det ikke let blot at feje ham til side som endnu blot en politiker, vi bare skaffer os af med. Dette er fyren der var gesandt for kvartetten til Mellemøsten.

Jeg vil også gerne sige, og dette er meget vigtigt, at, siden mordet på Gaddafi, og i stigende grad siden Ukraine, har der været en konfrontation med Rusland, og med Kina til en vis grad. NATO er rykket frem mod øst, det er rykket nærmere og nærmere til Ruslands grænse. Lad mig sige én ting: så snart, jeg personligt, i november 2013 hørte, at der var et initiativ for at tage Ukraine ud af den Eurasiske Økonomiske Union og ind i den Europæiske Union, og der var nogle demonstrationer – så vidste jeg, at det var dårligt. For Ukraine repræsenterer noget, som er hjertet af Rusland på dette tidspunkt, ikke, fordi det er Rusland, men man må indse, at Anden Verdenskrig for to tredjedele vedkommende blev udkæmpet i det, der nu er Ukraine og dele af Polen; det var her, russerne konfronterede nazisterne. Jo, det kom også til Moskva; men en enorm del af denne kamp blev udkæmpet i Donbass, i Ukraine, i de områder af Ukraine, der efter krigen blev en del af Polen osv.

Man har en situation ligesom den, man har i Polen netop nu, hvor man har et sindssyg hørefløjspræsidentskab og -regering, og de vil begynde at tænke på at tage territorium tilbage og konfrontere Rusland. Det er udelukket, at Rusland ikke vil respondere på dette. Man måtte være sindssyg og totalt ude af kontrol. Russerne mistede 27 millioner mennesker i Anden Verdenskrig. Der er en grund til, at de kalder det den store, patriotiske krig. I USA kalder man det Anden Verdenskrig, hvis man kan tælle. Der er ting i USA, der går bedre end det; men blandt de yngre generationer? Man vil få vanskeligheder med at finde en person under tyve, der kan fortælle dig, hvilket år, USA gik ind i Anden Verdenskrig. Jeg tør ikke vædde på, hvilken procentdel, der ville svare rigtigt. Og en af de meget vigtige ting, der har udviklet sig – der er to ting, der gør

dette anderledes end blot at være et dystert billede, og det er kineserne. Kineserne repræsenterer nu en økonomisk og politisk fremtid. Og det er ikke blot – de har gjort bemærkelsesværdige ting. 600.000 – 1 million mennesker er blevet løftet ud af fattigdom. Ti tusinder af mil med højhastigheds-jernbaner og andre former for jernbaner, hvor de nu er ved at bevæge sig ind i det indre af landet. De startede Ét bælte, én vej-politikken, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank. Deres anskuelse er det, som Xi Jinping kalder win-win-politik; ikke nulsumsspil, ikke geopolitik, men et samarbejde om udvikling af især udviklingslandene. Og det er meget inspirerende for folk, der ser, at, min Gud, de mener det. De spiller ikke bare et spil. Afrikanerne, for det meste. Og jeg siger ikke, at der ikke er problemer, men man har jo en eller anden journalist fra *Washington Post* eller *The Economist*, der rejser ud og siger, føler I ikke, at kineserne kommer og voldtager jer? Og afrikanerne siger 'nej'. De bygger noget. Lad mig give et eksempel. Etiopien. Vi havde en etiopier, der talte ved konferencen (i Berlin), og Etiopien er et meget interessant sted, det er det næststørste land i Afrika, der er omkring 90-95 millioner mennesker. Der var tilsyneladende et tilfælde, hvor en journalist rejste derned og talte med en højtplaceret person i regeringen, og sagde, 'indser I ikke, at I bliver plyndret? Er det ikke det, Kina vil', typisk koloniherre'. Og fyren svarede, 'nej, det mener jeg ikke; vi har ingen råmaterialer'. Jo, de har kaffe, men kaffe er ikke noget særligt i Kina. De bliver ikke udplyndret. Dette er ikke et kolonialistisk foretagende. Så man har altså rent faktisk en modstand, og udvikling, begge dele. Ikke kun det negative. Vi så i Syrien, at der er modstand. Folk vil kæmpe. I Etiopien falder de ikke bare til patten. Man ser dette i Afrika i stigende grad. Man ser det i hele Asien. Der er en modstand, og en løsning.

Og kendsgerningen er den, at Putin har spillet en meget, meget betydningsfuld rolle. En af de ting, jeg mener, har ændret dynamikken således, at man i Vesten får en Brexit fra

befolkningen. Man får endda det kaos, vi har i USA – jeg siger ikke, at kaos er godt; kaos kan føre til helvede. Men hvis man ikke har et reelt lederskab, så vil folk respondere. Man kan ikke sige til folk, 'vær ikke kaotiske'. De vil på et vist tidspunkt sige, ad helvede til med det. Tag USA, med levestandarden, der er ved at bryde sammen, kollapsende infrastruktur; vi er ikke længere den førende nation. Vi kunne stadig væk være en førende nation.

Kina har ført an i udforskning af rummet. Månens bagside, osv. USA plejede at være en førende nation i udforskning af rummet – det er vi ikke mere. Vi har stadig noget, der er blevet tilbage – vi har netop opsendt en satellit for at udforske Jupiter, hvilket er godt – men hvorfor tog det fem år at komme dertil? Fordi vi ikke havde udviklet visse brændstoftyper. Og hvordan bliver satellitten forsynet med energi? Gennem solpaneler. Dette kunne være en endnu mere effektiv mission, hvis vi f.eks. brugte plutonium som brændstof. Men vi gør i det mindste dette. Obama, der så berømt sagde, da han blev spurgt om at tage til Månen, 'Åh, der har vi været!' Det ville jeg ikke engang sige om Grand Canyon, eller om Weis-museet, 'Åh, der har jeg været. Har gjort det.' Under en anden valgbegebenhed var der en, der spurgte ham om fusionsenergi, og han svarede, 'Åh, vi behøver ikke noget af alt det der smarte'. Dette er forskningens fremskudte grænse! Hvis man ikke gør det, hvad gør man så!

Så forskellen i situationen, er, at den måde, som Putin handlede rent strategisk – han har f.eks. været meget åben omkring spørgsmålet om en dialog med Europa, inkl. om Ukraine-situationen. Han tog initiativ i Syrien-situationen, det sandsynligvis mest åbenlyse tilfælde, for ingen forventede, at han ville gå ind i Syrien og rent faktisk åbne for muligheden af at ødelægge ISIS. Hvordan ser USA så lige pludselig ud? Vi er der, og vi støttede ISIS, forstået på den måde, at vi beskyttede dem mod luftangreb ved at blande dem sammen med disse 'moderate' terrorister. Moderate terrorister? 'Det var

en mindre smertefuld død'. Det kunne man formodentlig sige. De hugger ikke hovedet af én; måske bruger de mindre smertefulde metoder, jeg ved det ikke. De er moderate terrorister! Vi støtter dem, og derfor vil man ikke skyde på en fra ISIS, for de står ved siden af – ikke en civil person – men en moderat terrorist! Civile kan vi dræbe. Droneangreb på et par hospitaler, der er i orden. Men lad os ikke gøre en moderat terrorist fortræd. Hvis man ikke gør nar af den slags – man er jo vred, man er indfanget af debatten, hvad skal man sige til en 'moderat terrorist'?

(Mere oversættelse følger. Bliv på kanalen!)

Phil, 36 min., fortsat:

Som vi ved ... en af de ting, der skete i går, som jeg ikke har en fuld rapport over, er, at kongresmedlem Walter Jones sammen med et par andre kongresmedlemmer holdt en pressekonference om disse 28 sider, der ikke er blevet offentliggjort, og som peger på saudierne's rolle, sammen med briterne, men her i særdeleshed de 28 sider omhandlende saudierne's rolle i [terrorangrebet på World Trade Center] 11. september [2001], og som er nært forestående, og som vil blive et punkt, der intensiverer sagen. Men de krævede den omgående offentliggørelse af de 28 sider; og ét af kongresmedlemmerne, Lynch, sagde faktisk, at, hvis dette ikke sker snart, og senest til 11. september, så vil vi oplæse de 28 sider i kongressalen, der således optages i protokollen. Det er et andet univers. Hvorfor sker det? Jeg tror, det er pga. det, kineserne og russerne laver, for det er sådan, verden fungerer. Alle leder efter en årsag nær ved hjemmet, og forsøger for resten ikke at forudsige det amerikanske præsidentvalg. For vi har Trump, der er et 'wild card', en sindssyg mand ... men hvorfor kom han så langt, som han er – fordi folk er vrede. Folk er oprørte over det, de gennemlever. Vi har Sanders, som folk troede, havde et bedre omdømme, men faktisk – han havde stemt for Irakkrigen osv., og han var et falsum et langt stykke hen ad vejen. Så er der Hillary, der virkelig er

dårlig, og hun undersøges nu med denne FBI-ting. Verden befinder sig i en utrolig urolig tilstand, især i det, vi kalder det transatlantiske område (vesten). Men der er fremskridt i Asien, i Kina, og der er en nyligt valgt filippinsk præsident, der måske er i færd med at trække sig tilbage fra en konfrontation med Kina. Og USA presser på for en konfrontation med Kina over det Sydkinesiske Hav.

Det, som Lyn og Helga siger, i det mindste, som jeg forstår det, er, at, i betragtning af en verden, der befinder sig i denne form for uro, så kan man ikke tage det væk. Noget af det, det foregår i USA – jeg kan ikke vurdere det alt sammen – men blot inden for de seneste par dage, med hvad der svarer til disse opstande, er, at vi har haft en ny runde med politiskudepisoder mod sorte mænd i USA, så protesterne er begyndt igen. Men der er en ustabilitet i situationen, der er global og universel. Vi har netop set åbningen af den sekundære Suezkanal, Panamakanalen åbner, kineserne investerer i det – faktisk er et stort flertal i verden i en position nu, hvor, hvis vi gjorde det, de kan sige, 'London er forbi. Vi gennemfører Glass-Steagall, New York [Wall Street] er forbi. Vi går tilbage til FDR med denne sag, og vi gennemfører win-win-politikken'. Men det, vi må gøre for at få dette til at ske, er, at *vi må ændre vores syn på mennesket*. Vi har i det tyvende århundrede været igennem – og det er Lyns pointe, og hvor jeg kommer lidt frem til Einstein – i det tyvende århundrede er det, der i stigende grad er kommet frem, et syn på mennesket, der grundlæggende set kan reduceres til at være et dyr eller en maskine. Vi har måske – altså, folk går i kirke, i moskeen, folk har andre måder at udtrykke det, de har forskellige former for overbevisninger, som de taler om, spirituelle o. lign., men det siger faktisk ikke noget om, hvad arten af den menneskelige natur beviseligt er. I de fleste tilfælde vil det dreje sig om at opgive mennesket i denne verden, og om, hvad man så kan gøre for at redde sig selv. Hvad enten det nu drejer sig om at være en af 'de udvalgte', eller at komme i himlen; hvad historien nu måtte

være. Og så har vi det system, som vi rent faktisk lever under, og dette står for mig mere end noget andet som det, som Det britiske Imperium vi sige, og hvorfor Obama er så dårlig. Og vi mener stadig, at Obama bør fjernes fra embedet; det ville være et pragtfuldt spark i – buksebagen – uanset, hvor længe han endnu kan sidde ved magten, fem eller syv måneder. Det vigtigste element i Det britiske Imperium, mener jeg, og det er noget, jeg i hvert fald til en vis grad har lært af Lyn, er britisk epistemologi (erkendelsesteori; den menneskelige erkendelses natur, betingelser og grænser). Briternes syn på menneskeheden. Det er darwinisme, i den betydning, at, eftersom der er en evolutionær udvikling, så kan vi reducere mennesker til deres biologi, til at være aber, eller til noget, der stammer fra dyreliv. Eller gå længere endnu: at man kan reproducere menneskelig intelligens med en maskine. Der er nu opstået en hel ny runde af denne tænkning i øjeblikket. Denne idé kommer i bølger, at vi kan producere kunstig intelligens, at vi kan skabe maskiner, der tænker som mennesker. Det er rent ud sagt beviseligt, at man ikke kan. Kurt Gödel beviste det. Vi kan måske på en måde kontrollere biologiske former og skabe visse former for levende organismer, men det ville kræve en total ændring inden for videnskab. Det ville kræve, at man forstod princippet om livet; hvad det er, der gør livet levende. Jeg så et af disse causeriprogrammer med videnskabsfolk, hvor de angiveligt, eller faktisk talte om det, de kaldte kvantebiologi, som har nogle interessant punkter, men den store pointe hen imod slutningen var, at en af disse fyre sagde, 'jamen, det virkelige problem her er, at vi ikke ved, hvad livet er'. Men det her handler alt sammen om kvantebiologi. Og vi ved selvfølgelig virkelig ikke, hvad livet er. Hvad er det for et princip, der reflekteres i en levende organisme, og som giver det retning, formål? Som giver det en egenskab af hensigt? Af en drivkraft fremad ('go-orientation'), det, vi kalder teleologi[1]; endelige formål. Det er, hvad vi har med at gøre med livet; livet er under forandring, det er levende; det gør ting, der ikke er tilfældige. Hvad med menneskeligt liv? Og

man hører disse diskussioner, og én af disse fyre vil indrømme, 'jamen, hvad er bevidsthed?' Og det er ikke blot bevidsthed, men det, som Lyn kalder kreativitet (evnen til at skabe).

Lad mig træde et skridt tilbage og give jer en idé om, hvad denne form for begreb om kreativitet er. For det, Lyndon LaRouche siger, er, at kreativitet er nødvendig. Man kan sige en ting om kreativitet: På en vis måde er kreativitet det, som Leibniz ville kalde 'nødvendigt og tilstrækkeligt'. Den definerer, hvad menneskelige væsner er. Det er en bestemmende egenskab, der viser, at vi ikke er som dyrene. Vi tilhører et andet domæne. Vi plejede at referere til dette som 'transfinit', altså med andre ord, at vi lever i et domæne, der er således, at man ikke kan måle noget som helst af, hvad vi gør, ud fra et standpunkt om et forudgående domæne. Man kan ikke måle noget som helst, der er af menneskelig art, ud fra standpunktet om abe-liv. Der er så mange mærkelige ting om alt det her med dyrene; det er simpelt hen vanvittigt. For det første er chimpanser nogle af de mest afskyelige væsner, du nogen sinde har mødt. De er simpelt hen ondsindede. De slår hinanden ihjel, de æder deres afkom, i modsætning til dette billede, som folk engang yndede at udbrede. Jeg synes, det er mærkeligt, at modsætningen til chimpanser er det, de kalder bonobo-aber, en slags chimpanse af en anden art, den er yndefuld, slank, og hvad er så deres store ting? De har konstant forskelligartede former for sex. De er konstant engageret i seksuel aktivitet, og det gør dem så til en bedre version af chimpansen. Så det er altså det valg, man har. Man kan være en chimpanse og gå rundt og dræbe og føre krig og æde egne unger, eller også kan man være en bonobo, der hænger ned fra et træ og er engageret i sex i flæng hele dagen lang. Det er altså ikke det, der skete.

(Der kommer mere oversættelse. Bliv på kanalen!)

Det interessante; indgangsvinklen til at forstå det, som Lyn siger, er hans fysiske økonomi, fremsat i dens enkleste

principper. Og man indser, hvor forskelligt dette er fra den måde, folk tænker på, til trods for, at det faktisk ikke er særlig kompliceret – jeg skriver ingen formler op. Jeg er alligevel ikke skrap nok til matematikken, og matematik er under alle omstændigheder ikke kreativitet. Hvad var det, Lyn gjorde med den fysiske økonomi? Han gik ud fra det standpunkt, hvad er menneskets forhold, i samfundet, til naturen; hvordan overlever vi? Hvordan reproducerer vi menneskeslægten? Jamen, vi gør noget, der er meget enestående: vi applikerer viden, i form af teknologi, til en evne til, fra naturen, at udtrække ting, der tilsyneladende ikke er der. Selv jæger-samlere – som jægere udgør vi ikke den store mulighed: vi er ikke hurtige, vi har dog en hel del udholdenhed i forhold til andre dyr, så hvis man vil tilbringe sit liv med at jage giraffer i Kalahariørkenen, så er vi nogenlunde udrustet til at gøre det. Men den tankegang, at vi kan overleve som et kødædende dyr, er temmelig langt ude.

Så udviklede vi landbrug. Hvad gjorde vi? Vi tog videnskabelige kundskaber, ikke blot redskaber, men vi lærte visse ting om astronomi – hvem ved, hvor langt tilbage i tiden, der har været astronomi – sandsynligvis mindst et sted mellem 5.000 og 10.000 år. Der er endda fundet hulemalerier, der er 30-40.000, eller endda 50.000 år gamle, hvor der er tegn på kalendere. Men mindst 5 – 10.000 år. Vi anvendte denne videnskab til at ændre vores forhold til naturen. Vi blev i stand til at få ting ud af naturen, der tilsyneladende ikke eksisterede, som f.eks. vores evne til at anvende kobber og tin til at fremstille bronze, til fremstilling af metalredskaber. Og derfra rykkede vi opefter i vores viden om udvikling af metallerne. Det var alt sammen videnskabelige kundskaber, der blev anvendt til teknologi, der forbedrede vores evne – disse ting var der jo ikke bare, man kan ikke finde bronze i et flodleje, og der vokser ikke stål på en bjergside. Hvordan gjorde vi det – var det ved forsøg-og-fejl-metoden? Nej, det, der sker, er, at visse mennesker får en idé, de har en forestilling, men det er en ubøjelig

forestilling; de vil finde ud af, hvordan de skal bruge deres tanker om det, der findes, til at udtrække ting, der tilsyneladende ikke er der for sanserne at se, og som i realiteten, i den form, i hvilken vi bruger det, ikke findes. Vi skaber eksistensen af i det mindste tætheden af visse materialer, osv., gennem skabende videnskabelig nyskabelse.

Hvis vi ikke gjorde det, ville vi ikke overleve. Vi ville ikke klare det, for vi ville løbe tør for ressourcer, ikke, fordi ressourcen ikke er der – det berømte eksempel er, at der i én kubikmeter jord findes praktisk taget ethvert mineral, man kunne ønske sig, men man kan ikke udvinde det, fordi det kræver en enorm mængde energi at udvinde det. Så, i takt med, at ens energi støder mod visse barrierer, må man udvikle ny videnskab, mere videnskabelig viden for at udvikle nye teknologier, der giver os nye ressourcer. Som vi altid har sagt, olie var ikke en ressource i 1400-tallet. Hvis man fandt olie i sin baghave, var det dårligt nyt. Det blev man ikke rig af, det blev man meget fattig af. Og så blev det til rigdom. Hvorfor? Det var ikke land-rigdom. Rigdom ligger ikke i jordbesiddelse.

Hvis man tænker over dette, hvad betyder det så; hvad er det, man i realiteten ønsker at skabe i en økonomi? Flere genstande – det har man til en vis grad brug for. Det, man virkelig har brug for, er flere mennesker. For, i takt med, at disse udviklinger finder sted, så øges uddannelsesniveaue, den forventede levetid, adgang til levestandard, og jeg mener ikke bare en levestandard, hvor man lever godt. Hvis man f.eks. ønsker at skabe børn, der kan, skal vi sige, arbejde i en moderne økonomi, kan man ikke berøve dem adgang til visse af et sådant samfunds produkter. Hvordan begynder et barn at lære om elektricitet, om at kontrollere lys og andre ting? Det lærer, at det har en vis magt over disse genstande. Og magten kommer visse steder fra. Det lærer også at relatere socialt til andre mennesker, fordi det har brug for disse mennesker for at kunne håndtere disse objekter og denne magt. Hvis han

eller hun ikke har det, er han berøvet evnen til at forstå den videnskab, teknologi og det samfund, han eller hun lever i. Hvis man producerer fattigdom, er det ikke kun fattigdom, man producerer, men man underminerer udviklingen af selve samfundet og de kreative evner.

For det andet, så er kreativitet det træk, der definerer den menneskelige art. For nu at bruge et filosofisk-teknisk udtryk: Rent ontologisk er det menneskets natur at være kreativt, at vi har evnen til at være kreative. Vi kan udtrykke ideer, der frembringer kreativitet. Ideer, der udvikler andre mennesker. Hvis vi ikke har det, så agerer vi ikke i overensstemmelse med den menneskelige arts natur. Jeg tenderer – jeg er ikke en person, der har en vis baggrund – mod at fastslå den pointe, at dette er nødvendigt. Det er skønhed, hvis man tænker over det, at mennesker – ethvert menneske – har dette, og at det er en moralsk forpligtelse at give børn adgang til dette. Og jo mere videnskabelig udvikling, desto flere børn har man brug for, desto mere kreativitet har man brug for, og desto mere har man brug for at tænke på fremtiden.

De fleste af os – hvis vi ønsker at besvare nogle af de teologiske spørgsmål: Hvad er mit bidrag, hvad er min sjæl, hvad er det, jeg efterlader mig? Man efterlader en fremtid til de fremtidige generationer. Man bidrager til denne fremtid. Ideer, undervisning, udvikling, at redde mennesker. Og ikke alene det, for man må gøre noget, mener jeg, man må ikke alene skabe en fremtid; men man må skabe en fremtid på en sådan måde, at disse mennesker vil have evnen til at skabe en fremtid. Man må på en vis måde se ud over horisonten, længere end til horisonten til ting, som man ikke kan se; men at man har en følelse af, at man må agere på det, man må give de mennesker, der befinder sig på denne horisont, en garanti for, at de vil blive i stand til at se ud over den næste horisont. Og så begynder det i det mindste at nærme sig formålet med samfundet.

Dét er Lyns fysiske økonomi; det er i det mindste ét udtryk for det. Vi er af nødvendighed kreative, og med mindre vi får denne idé ud til andre nationer, andre folkeslag, til os selv, vil det ikke lykkes os at gennemføre det, vi må gøre lige nu for at garantere en fremtid. Vi vil stå over for krig. Lyn har sagt, briterne bluffer, Obama bluffer; vi kan ikke gå op imod russerne på de østlige grænser med 4.000 tropper, eller hvor meget, det er. Men vi leger med ilden. Hvis vi tror, vi kan tyrannisere russerne, kineserne, presse dem, tvinge dem til at indvilge, efter det, vi gjorde mod dem i 1990'erne, er det højst usandsynligt.

Hvad vil det så ske? Jamen, enten provokerer vi russerne til et angreb, hvilket ikke er udelukket, hvis de tror, de selv vil blive angrebet – et atomangreb – eller også, hvis vi bluffer og bluffer, og vores bluff afsløres, ja, så affyrer vi, af ren desperation. Det er ikke bare 'krig ved et uheld', som man skal være bange for, selv om det er en mulighed.

Det er ét aspekt. Det andet aspekt er det, jeg fortalte om USA. Vi befinder os på en nedadgående kurs – jeg vil ikke gå i detaljer. Vi har høje rater af afhængighed af smertemedicin, osv. Vi har en voksende fattigdomsandel i befolkningen. Vi har ikke en infrastruktur, der er under udvikling. Vi har meget lidt videnskab tilbage, og det, der er tilbage – jeg vil fortælle noget, bare for at fortælle en vittighed. Vi plejede at sige, vi skaber raketforskere, og de arbejder på Wall Street! De hyrer nogle af topmatematikerne, videnskabsfolk, raketingeniører osv., de hyrede dem i '80'erne og '90'erne til at udføre disse fantastiske algoritmer for finansverdenen, for en derivat; man skal være et geni for at regne det ud ... jeg bruger ordet bredt. Nu er Wall Street på spanden, så hvor bliver disse fyre hyret? De veluddannede fysikere? De bliver hyret til sportshold! Og hvad bliver de hyret til at gøre? De bliver hyret til at udføre endnu mere sofistikerede dataanalyser og fysiologi af atleten for at få dem til at præstere bedre og bedre og bedre og blive i stand til at vælge

dem, der virkelig er de bedste spillere. Dette gælder for sport i USA, jeg kan nævne de sportshold, der har hyret nogle af disse fyre. Sikke et utroligt spild! Det er sandt; det er ikke noget, jeg står og finder på. Vi producerer knap nok tilstrækkeligt med videnskabsfolk, og så udregner de data for det lokale fodboldhold.

Det, som Lyn taler om, er ægte kreativitet, og det er derfor, han refererer til Einstein. For at komme til pointen – men før jeg kommer til det, vil jeg fastslå en anden pointe, for det er vigtigt for at forstå Einstein. For spørgsmålet er: Hvordan skaber man kreativitet? Det, vi virkelig har behov for at reproducere, er kreative mennesker. Den virkelig værdi i en økonomi er raten af produktion af kreative mennesker, af videnskabelige og kunstneriske genier. Det er det mål, hvormed man måler sig selv. Hvordan gør man det? Man vil sige, at man uddanner folk videnskabeligt – ikke matematisk. De store videnskabsfolk var ikke matematikere, i modsætning til, hvad folk tror. Matematik er destruktiv, medmindre den anvendes som et tillæg til ægte videnskab. For hvad er matematik andet end et sæt af regler, som man må blive indenfor, hvilket betyder, at man ikke kan frembringe noget nyt? Man kan ikke skabe noget.

Hvordan frembringer man så kreativitet? Det er her, klassisk kunst kommer ind ... man kan ikke bare sige til et barn, gå ud og opdag noget! Man må have en idé om, hvordan intellektet må fungere for at gøre en opdagelse. Af hvilken art, den menneskelige natur er. Noget får man fra historien, ved at se på, hvordan opdagelser blev gjort, ved at gentage videnskabelig aktivitet. *Men kernen i det får man fra klassisk kunst.* For, hvad er det, man gør, især inden for musik, men også med poesi og drama; de har hver deres aspekt. Men hvad er det, man gør? Man skaber et vist tilsyneladende paradoks, en tilsyneladende problemstilling, hvor, hvis folk fortsætter med at agere, eller musikeren fortsætter ud ad det spor, han følger, i kompositionen, eller i opførelsen af kompositionen,

så vil den bryde sammen, den vil ende med at lyde som støj. Eller også bliver den bare kedelig, for noget af det, der sker, er, at man bare bliver ved med at gentage sig selv. Måske med en let ændring, men hvis man lytter til visse former for musik, som rapp-musik, men selv folkemusik. Et af problemerne, hvis man kun har folkemusik, den kan være smuk, har måske dejlige melodier, men den har tendens til at være repeterende. Så, hvis man ikke har en fornemmelse for at skabe noget nyt af den kanoniserede musik, så sidder man fast. Og hvad gør klassisk musik? Bortset fra korformen, den sociale form osv., så gør den det, at den af dig kræver, at du skaber noget, der aldrig hidtil er blevet hørt. Eller at man i det mindste opfører den, og i processen med at opføre den, så repeterer man på en vis måde i sit intellekt den oprindelige opdagelse. Hvad havde komponisten i tankerne, og hvad gjorde han eller hun, der ændrede musikkens natur og udtrykte den fundamentale idé om skabelsen af ideer? Musik er på en vis måde en meta-disciplin. Man skaber ideer om, hvordan ideer skabes. Man ser dette i kor, det er derfor, polyfoni er så vigtigt. Det er derfor, det veltempererede klaver var så vigtigt. For det gav grader af frihed i udviklingen af og udtrykket for nye ideer.

(Der kommer mere oversættelse. Bliv på kanalen!)

Dette er én ting, som Einstein, og især hans generation, men som Einstein vidste. Han var en rimeligt habil violinist. Nogle mennesker siger, at han ikke var særlig god, nogle siger, at han var virkelig god; jeg har ingen anelse. Men iflg. alle overleveringer var han en rimeligt habil violinist. Det, der var vigtigt for ham, var, at musikken var afgørende for hans evne til at tænke. Ikke sådan, at han gav sig til at spille violin, og så følte han sig afslappet, og så fik han en idé. Men det var sådan, at musikken var den måde, han tænkte bedst på. [Max] Planck var lige ved at blive koncertpianist, og det var først ved et givent tidspunkt, han besluttede, det var bedre for ham at blive fysiker. Og i den generation

spillede de fleste af dem, Nurdst, de spillede alle, Aronfels, de var ikke alle store videnskabsmænd; men denne kultur med at udvikle ideer, gennemarbejde nye ideer, gøre nye ideer gældende var rodfæstet i klassisk kultur, i Schiller. Einsteins moder var f.eks. en stor læser af Schiller, Heine, og hans fader var vist også en stor tilhænger af Heine. Det var i heldigste fald den kultur, der blev udviklet. Og det var dette, der gjorde det muligt for sådan en som Einstein at blive en stor tænker. Han var f.eks. ikke nogen stor matematiker; han var ikke en dårlig matematiker, men han var ikke en stor matematiker; han var fysiker. Han havde sine berømte 'gedanken'-eksperimenter: Han skabte i sine tanker visse betragtninger, og han spurgte dem, hvad er løsningen på problemet i disse betragtninger, eller hvad var det, der reflekteredes? Hvad, om jeg kan rejse lige så hurtigt som en lysbølge? Ville universet stoppe? Er det muligt at rejse hurtigere ... Det var ikke løsningen, men det gjorde det muligt for ham at tænke over ting, som han ellers ikke ville have tænkt over. Og sluttelig fik han nogle afgørende ideer, om lysets hastighed var konstant, men mere endnu, det, at love, fysiske love, var universelt gældende. Det er det, relativitetsprincippet ... relativitetsprincippet er det modsatte af det, man tror, det er, og som det ofte fremstilles, var blot ens perspektiv. Nej, hele pointen med Einstein, i betragtning af nogle af tidens problemer, der er af mere teknisk art, om elektromagnetisme, teorien om æteren osv., dukkede der visse problemer op. Og Einstein sagde, vi må have et system, hvor dette systems love gælder for hele universet, for alt! Uanset, hvad den uniforme bevægelse er, uanset, hvad accelerationen var, og uanset raten af forandring, det var generel relativitet. Så det var ikke relativitet, men i virkeligheden, hvad er de universelle principper, som jeg kan sige er sande uanset hvilken bevægelse, der foregår? Og dette var, hvad han anvendte på grundlæggende set alting. Og hans indsats inden for enhedsfeltet var ikke én enkelt ligning, men det var et forsøg på at finde de underliggende, universelle principper, der

styrede alle de tilsyneladende spørgsmål i universet. Elektromagnetisme, tyngdekraft, den stærke og svage kraft, og atomkerneniveauet. Og tænk over, hvad der foregår i det 20. århundrede. I det 20. århundrede er der et angreb på denne form for tænkning. Fra Bertrand Russell, til en vis grad fra Hilbert; og det, der udgjorde en del af angrebet, var, at vi må holde os til matematikken. Lad os aksiomatisere matematikken.

(Der kommer mere oversættelse. Bliv på kanalen.)

[1] filosofisk anskuelse, hvor man mener, at det, der sker i verden, har et formål, en hensigt.

**Helga Zepp-LaRouche:
Menneskehedens skønne fremtid**

—

**hvis vi undgår dinosaurernes
skæbne.**

**Hovedtale på Schiller
Instituttets**

internationale konference i Berlin, 25. – 26. juni, 2016

Før jeg kommer ind på disse forskellige dødbringende farer, så ligger løsningen lige for. Så vær fattede og bevar roen, og lad mig tale til jer. Hvis menneskeheden forenes omkring en god plan og handler solidarisk og modigt, kan enhver krise i den menneskelige civilisation overvindes, for det er menneskets natur – at, når vi bliver udfordret af et stort onde, vækkes en endog endnu større kraft for det gode i vores sjæl.

Download (PDF, Unknown)

**Tiden er nu inde for en
Ny Renæssance for
menneskeheden!
LaRouchePAC Internationale
Fredags-webcast, 1. juli
2016.**

Inkl. videoklip fra hovedtalere på Schiller Instituttets konference i Berlin.

Aftenens webcast omfatter en eksklusiv video-premiere fra Schiller Instituttets internationale konference i Berlin, 25.-26. juni – en global intervention, der ikke kunne være kommet på et vigtigere tidspunkt. I kølvandet på Brexit-valget ser vi det finansielle systems sammenbrud dukke op igen og en accelerering af fremstødet for krig – udviklinger, der ikke blev forårsaget af Brexit-valget, men som er udtryk for det samlede transatlantiske systems sammenbrudsproces som helhed. Lyndon LaRouches vurdering er klar: diverse manøvrer og spil internt i systemet kan ikke fungere; systemet er gået ned, og der er ingen måde, hvorpå det kan overleve i sin nuværende form. Dette betyder ikke, at vi absolut skal i krig, men man spiller et meget farligt bluff. Som det blev demonstreret på denne historiske konference, så er den eneste løsning den at indføre en ny tankegang, et nyt paradigme for menneskeheden, et skifte i lighed med det, der fandt sted med den berømte, 14-hundredetals Gyldne Renæssance, som Helga Zepp-LaRouche uophørligt har understreget.

Lyndon LaRouche på Schiller Institut-konference i Berlin (uddrag; se video min. 14:05):

»For det første undersøger vi dette spørgsmål med, hvad er mennesket pr. definition? Menneskets evne til at skabe højere niveauer af udvikling af menneskehedens menneskelige evner?

Det andet er: Hvordan finder vi ting, der vil gøre menneskeden

mere succesfuldt eksisterende? Det er endnu et spørgsmål. Alle disse ting er enkle, videnskabelige spørgsmål, og det, vi er afhængige af, er det, vi kalder at fremme fysisk videnskab, og at fremme det til et højere niveau, pr. person, uophørligt. I denne proces må man definere, ved hvilke midler, dette skal gøres. Det har altid været min interesse at komme frem til en ny, mere avanceret teknologi; en teknologi, der vælter og fjerner behovet for en eksisterende teknologi. Mit speciale er at koncentrere mig om revolutionen i anvendelige teknologier. Og dette er det eneste redskab, jeg kender til, ved hvilket mennesket kan forbedre det, mennesket nu har behov for [for fortsat at eksistere].«

Engelsk udskrift.

– THE TIME FOR A NEW RENAISSANCE FOR MANKIND IS NOW! –

LaRouche PAC Friday webcast for July 1, 2016

MATTHEW OGDEN: Good evening! It's July 1st, 2016. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our weekly webcast here on Friday evening from LaRouchePAC.com. As you'll see, I'm joined in the studio by my colleague Benjamin Deniston; and we're joined via video by two members of the LaRouche PAC Policy Committee: Bill Roberts, joining us from Detroit, Michigan; and Michael Steger, joining us from San Francisco, California.

We have a very special broadcast tonight in which we will be featuring a short video "teaser," which will provide you a

substantial overview of the conference, the very important and historic conference, which just recently concluded over last weekend in Berlin, Germany, sponsored by the Schiller Institute.

As a preface to that video, which will provide us the material for a further discussion here tonight, let me just say

that it couldn't have come at a better time – this conference. It's clear to see that there's an absolute disintegration of the

trans-Atlantic system, which we are experiencing right now. This

is not {only} an economic or financial disintegration, but this

is in fact a disintegration of the entire {system} as a whole.

This is a political breakdown, this is a social breakdown; this

is an intellectual breakdown of the axioms which have provided the foundation of that failed system. The axioms underlying this

trans-Atlantic system have failed. It's bankrupt in every sense

of the word, not only financially, but also politically, culturally, intellectually, and the only solution to that would

be replacing this failed system with an entirely new paradigm.

This is exactly what Mr. LaRouche had to say when we had an

extensive discussion with him yesterday. The people who are on this broadcast tonight all participated in that discussion. What

Mr. LaRouche said is that there is no way that this trans-Atlantic system can survive. It's not to say that it is not

very dangerous and that it could have very terrible consequences

if the war were to be launched or if other things were to get

out
of hand. But what's being done under these circumstances by
the
so-called "leadership" of this failed trans-Atlantic system
"is a
complete bluff. It will not work," Mr. LaRouche said. He said,
"We're facing a very serious kind of collapse, one which
mankind
is not well-prepared to deal with."

This is very clear. At the same time that you have a
plummeting of the entire financial markets in the trans-
Atlantic
system, you've got an inverse escalation in the bellicosity
and
the aggressive stance that is coming out of Obama and his
colleagues, against Russia and China, both. Obama was in
Ottawa
just yesterday at [the "Three Amigos"] summit of the North
Americas, in which he was {twisting} the arm of the Canadians,
telling them that they need to participate in a much more
prominent way in combatting so-called "Russian" aggression, by
lending their troops to this NATO deployment.

The Atlantic Council is calling for this NATO
deployment to
become a {permanent} deployment on the borders of Russia.
Russia
is very clear: Shoigu, the Defense Minister, responded, saying
that NATO has already doubled its deployment along the border
of
Russia and this is already before the NATO Summit has
happened,
which is scheduled to occur in Warsaw, where you can expect
that
that deployment will "significantly increase."

Mr. LaRouche went on to say, when we were discussing
this
with him yesterday, that you can see that all the so-called

"leadership" of this system is bankrupt. "The leadership itself is bankrupt as an institution. Not that they {have} a problem, but that they {are the} problem." "They are fraudsters," he said, "and we are, in fact, the only leadership available on the scene."

What Mrs. LaRouche had to say – and this is, again, in the aftermath of her experience as the primary organizer and keynote speaker of this very important conference which you are about to see some excerpts from – she said, "Look, this could not have come at a better time. This was literally two days after the Brexit vote. And the Brexit is merely paradigmatic of the entire breakdown crisis. You have an ongoing disarray, ongoing chaos and disintegration coming out of this. You have the breaking apart of the entire leadership of the United Kingdom. All of the major political parties are like gangs of wolves at their own throats, and it's very possible that Scotland, Ireland could both leave the United Kingdom, turning 'Great' Britain into 'Lesser' Britain, or 'Very Small' Britain."

She said we have no idea where this is going, but it makes it very clear that this conference couldn't have occurred at a better time, because what was presented and what you will see in this brief overview that we're about to play for you, is that {there can be no piecemeal solutions.} Too little, too late. You can't solve this problem here and this problem there, and try to

piece it all together. The only thing that will work is an entirely new paradigm that supplants the failed way of thinking

with an entirely new set of principles, she said, "A new era of civilization. And, if you don't make the jump," she said, "you're just not going to make it."

With that said, I would like to present to you a brief overview of the conference which occurred in Berlin. This is to entice you to watch the full proceedings, which will be available in video form in due time.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: I think we all have all come to this conference because everybody who is in this room knows that we are experiencing an absolutely unprecedented, systemic, and existential crisis of civilization. You have the coincidence of a war danger, where NATO is confronting Russia in a very, very aggressive fashion which could lead to a third world war. You have a U.S. confrontation against China in the South China Sea. You have the danger of a new 2008-type of financial crisis which could blow up the financial system. And, two days ago, you had the Brexit – Great Britain voting to leave the European Union. As we all know, this was not a vote against Europe as such, but it was a vote against a completely unjust system and a corrupt elite.

The conference has one subsuming topic, and that is to define solutions to these crises, to discuss what would be the new paradigm, and is mankind capable of solving such an existential crisis?

We have distinguished speakers from four continents,

from
many countries. They are representative of the kinds of people
who are determined that a solution is being found. Before I go
into touching upon these various mortal dangers, the solution
is
easy. So, be addressed and be calm. If men unite for a good
plan
and act in solidarity with courage, {any} crisis in human
civilization can be overcome, because that is the nature of
human
beings: that when we are challenged with a great evil, an even
greater force of good is being awoken in our soul.

AMB. (ret) CHAS W. FREEMAN, JR: Helga, I'd like to thank you
for
that very inspiring set of opening remarks. We have entered a
world in which, as William Butler Yeats put it in 1919:
"Things
fall apart; the center cannot hold; mere anarchy is loosed
upon
the world." In Europe, in America, and in parts of Asia there
is
a sense of foreboding – an elemental unease about what is to
come. There is vexing drift amidst political paralysis.
Demagoguery is ascendant and the stench of fascism is in the
air.

This is the global context in which China has proposed
to
integrate the entire Eurasian landmass with a network of
roads,
railroads, pipelines, telecommunications links, ports,
airports,
and industrial development zones. If China's "One Belt, One
Road"
concept is realized, it will open a vast area to economic and
intercultural exchange, reducing barriers to international
cooperation in a 65-country zone with 70% of the world's

population, with over 40% of its GDP, generating well over half of its current economic growth.

In concept, the Belt and Road program, which is one of the major topics of this conference, is the largest set of engineering projects ever undertaken by humankind. Its potential to transform global geo-economics and politics is proportional to its scale.

COL. (ret) ALAIN CORVEZ: I want to congratulate the Schiller Institute for organizing this conference at a critical moment when the threat of a nuclear war which would lead to the extinction of humanity becomes clearer every day, because of the concentration in the heart of Europe of weapons capable of destroying the planet within seconds.

To respond to the reinforcements of U.S. strategic forces inside NATO on European territory, Russia was forced to deploy an equivalent arsenal of deterrence on its western borders. It's therefore high time that the strategists of various countries, even those far from the European Theater, demand restraint and more wisdom from the heads of state of the entire world.

This is the purpose of this beneficial institute founded by Mrs. Helga Zepp-LaRouche, whom I wish to compliment personally.

JACQUES CHEMINADE; French Presidential candidate: So, LaRouche thinking proceeds from the becoming, as a science which is the active principle of the economy. The trans-Atlantic

financial system in which we are living, based on accumulation of money, is leading to the opposite, not to increasing the size of the physical economy, but to chaos and war, or, more precisely and more tragically, to a combination of both.

The preceding speakers have shown that the current world is more dangerous, yes, more dangerous, than it ever was during the height of the Cold War. Those proclaiming themselves "realists" and "reasonable," while following the rules of the system, in reality contribute to its collapse by the mere fact that they operate inside the system without fighting it.

Now we have arrived at the point in history where systemic change, a just concept of economy and man, are necessary for the survival of all. Money has no intrinsic value. It is nothing but an instrument, acquiring value through what it promotes. From there on, what is the goal to reach?

LYNDON LAROUCHE: First of all, we're looking at this issue of man, as such – man's ability to create higher levels of development of the human powers of mankind. The next thing is: how do we understand, how do we find things that are going to make mankind more successfully existent? That's another question.

All these things are simple, scientific questions. What we depend upon, is driving what we call "physical science," and driving it, {per capita}, to a higher level, always.

In that process, you have to define what the means is

by
which you're going to do this. My concern is always to come up
with a new technology, a more advanced technology, one which
overturns and obviates the need for an existing technology.
My
specialty is concentrating on the revolution in the applicable
technologies; and that is the only device by which I know that
mankind can improve the requirements for mankind now.

MARCO ZANNI; head of M5S delegation in the Eco. and
Monetary
Affairs Cttee. of the European Parliament: The European
financial
system is collapsing; it's collapsing because of wrong
policies
brought about by European governments and by the European
Union.
Clearly, a first step – and we proposed one bill in the
Italian
Parliament and one in the European Parliament in the framework
of
the banking structure reform is restoring banking separation.
We
think that we have to set up a sort of modern European
Glass-Steagall that will simplify the regulation on the
banking
system, and will make the separation between the core part of
a
bank and a speculative bank in order to create a banking
system
that is no longer focussed on speculation, on the financial
system; but on the needs of the real economy, on the needs of
people. This is the first step.

AMB. (ret) LEONIDAS CHRYSANTOPOULOS: Another threat
facing
humanity is the US animosity towards Russia, as if we were

still

in the Cold War period. This was discussed in the previous panel, but very roughly I would just say about it. A missile system is being set up to encircle Russia; and of course, Moscow

is preparing a defense field to counter it. The EU embargo on Russia after the Ukrainian crisis is not at all helping the situation. Also, threats have been recently made by Obama against China and the need to restrict her economic power.

With

a collapsing EU and a USA looking for confrontation with Russia

and China, a solution for humanity can be the BRICS initiative;

which is the initiative of Brazil, Russia, India, China, and South Africa to pursue a policy of economic development for the

benefit of humanity. They have created their own development bank to invest in the necessary development projects. China has

established the Asia Infrastructure [Investment] Bank; joined by

over 20 Asian nations as founding members, and has set up a Silk

Road Development Fund.

AMB. HAMID SIDIG; current Ambassador of Afghanistan to Germany: I would like to express my gratitude and honor to be part of this important event. Over the past 30 years, the Schiller Institute has played a significant role in promoting international discussion on major topics, and has shaped the future of our work. Since ancient times, the Silk Road has been

a symbol of the commercial artery to connect Asia and Europe; creating wealth and cultural exchange to benefit all countries involved in this area. Our conference today – and I hope to build on this ancient tradition, by bringing together

scientists

and politicians to develop a New Silk Road; and begin the process

of healing, integrating, and regenerating this very important region – Central Asia. Our vision is to create a secure and peaceful life for our region, which will allow thousands of refugees to return back to their homes and rebuild their communities again.

BEREKET SIMON; chairman of Commercial Bank of Ethiopia,

advisor to PM: I would like to express my heartfelt sympathy and

support to the people of Syria, Iraq, Libya, and the larger Middle Eastern and North African countries who are subjected to a

wanton destruction as a result of a mistaken policy of regime change by some global powers. Allow me also to thank the Schiller Institute for inviting me to speak on a broad topical issue – the importance of the economic development of Ethiopia in the context of the New Silk Road and the greater African region.

Dear Friends, Ethiopia considers China's Silk Road economic

projects and maritime Silk Road projects jointly known as One Belt, One Road as another milestone opportunity that could contribute to sustain its economic development together with all

the countries in our region. We believe that the last decade or

two have witnessed the resurgence of trade between Africa and the

East. The New Silk Road would also further strengthen the mutual

benefits of expanded trade between nations. This will apply to

the relationship between Ethiopia and its traditional partners

[inaud; 20:49]. Together with our neighbors in the region, we are determined to an Ethiopian, and indeed African, renaissance which can harness the new possibilities opened by developments like the New Silk Road. I thank you.

AMB. (ret) MICHEL RAIMBAUD: Good morning. I want to talk to you about Syria and the title of my intervention is "In Syria and Elsewhere, Against the War Party and the Law of the Jungle, We Have to Rebuild Peace and International Law"; these are my themes. First of all, the world today is in great danger of war; more than ever before. It's going through a global crisis – that has been said already. One hears much about a new Cold War, which would lead us back to the old confrontation between the free world, so-called, the Axis of Good, and the totalitarian bloc, dubbed the Axis of Evil by George Bush.

We have lift immediately the sanctions; if there's a message I want to give you, these sanctions have to be lifted. It's a crime of war; it's a major crime of war. This has to be lifted right away; we have to fight for this.

Message from FOUAD AL-GHAFFARI; Chairman of Advisory Office for Coordination with BRICS, Yemen: Dear Mrs. Helga Zepp-LaRouche, the noble chairwoman of the Schiller Institute and the New Silk Road Lady; dear Mr. Hussein Askary, the Middle East coordinator of the Schiller Institute, Ladies and Gentlemen who

are gathered in this conference here in Berlin today; I carry a great deal of joy and gratitude for you and for your team for the outstanding awareness achieved in my country about the New Silk Road and the World Land-Bridge, and the new economic system of the BRICS. All that awareness delivered special marks that is occurring through our advisory office, the rights to publish and distribute the Arabic of the EIR Special Report, "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge"; and printing 1000 copies for the Yemeni market.

DR. BOUTHAINA SHAABAN; from the Presidency of Syria:
If we need to create a world for all, if we need to create a peaceful world, if we need to create a prosperous world for all, we need to create a conceptual, intellectual concept of one world; we need to create a conceptual concept of the Silk Road. Not only an actual Silk Road, but an intellectual Silk Road. All of you know that Aleppo and Syria were extremely crucial in the ancient Silk Road that connected Asia to Europe. Syria and the Syrian people will be more than happy to be also very active in a New Silk Road, in a political, social, intellectual Silk Road that connects Asia to the West; that connects Eurasia to the West.

PROJECT PHOENIX video: Not only Aleppo, but all of Syria with its people, culture and artifacts, represents a unique and living testimony to the coexistence and continuity of different human

civilizations. It is imperative that the world defend and preserve it; and when peace is established, make it the world capital for the dialogue of civilizations.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: So, I think we should be fully conscious that in this present crisis lies a tremendous chance to reach a new Renaissance as significant, and maybe even more significant, than the change from the Middle Ages to the modern times. That if we break with the axioms of the globalization, of the deductive thinking, of all the things which have led to this crisis; and focus on the creativity of mankind as that which distinguishes us from other species, that many of us can probably live to see a world where each child is educated universally and that the normal condition of mankind will be genius. That that which is human will be fully developed, to have all the potentials developed of the human species as creative composers, scientists, engineers, extraordinary people discovering things which we doesn't even know the question here of; like China going to the far side of the Moon. We will understand secrets of the Universe which we don't even know yet to ask. And people will become better people. I believe that the true nature of human beings is good; that every human being has a capacity of limitless perfection and goodness of the soul. And to accomplish that, is within reach; and let's work for it.

OGDEN: So, as you can see, this was an absolutely

extraordinary conference. And on the final screen, you saw briefly the website displayed where you can find the full proceedings of the conference. It's newparadigm.schillerinstitute.com. And although that was a tour de force of incredible speakers of a really incredible caliber, that was not even all of the speakers who were present. So, we encourage you to go to the website and watch all of the presentations in full. Mrs. LaRouche was emphatic in saying after the fact, that this was an absolute breakthrough in terms of the activity of the LaRouche Movement, the types of people, the caliber of people who were there. This was not just an analysis, or talking about issues, or the problems of the planet.

But it could be seen very clearly that we are the center of organizing the solution, organizing the change in paradigm.

One of the other things that was a major feature of this conference, which we just couldn't include in that overview, was an outstanding Classical musical concert that was organized on the evening of the conference. This included a Russian children's choir singing Russian songs; it included a string orchestra based out of London that plays professionally at the lower Verdi tuning of A-432; it included a performance of Chinese folk songs and other Classical music; and then a grand finale performance of the Mozart Coronation Mass by the greater European Schiller Institute Chorus, joined by other choruses from around Berlin.

So, this is an absolute breakthrough; and as Mrs. LaRouche

said, the conceptions which lie at the heart of the solutions to the crisis were there. And this was representative of the leadership of the world. And I think that's what we have to offer in this moment of danger and uncertainty.

So, I think we can open up the discussion from there; it's a hard act to follow, I'm sure, but ...

MICHAEL STEGER: Well I think that the point that Helga made that you just referenced, Matt, on this question of shaping policy; what you see increasingly now not only in Eurasia, but what we saw with the participation at the conference with significant participation from Europe, high-level participation from the United States. You see an increasing desire to look at the fact that this current system, even the {New York Times} had the intellectual ability to recognize that this post-World War II system, the system set up by Churchill, by the FBI – this Wall Street system – since Franklin Roosevelt's death, is essentially now coming to an end. That's what the Brexit references. The conference as a whole was in the context of the Brexit vote; but it's not simply a vote to leave the European Union. This is a reaction by an increasing majority in the trans-Atlantic within the population; which recognizes that the system is dying. It's dead. There's no longer a future, a life in the current system they're living in. Whether that's Great Britain, whether it's the United States, where you see the major populist revolts

here;

this was discussed by many of the speakers. And many of them didn't expect it to occur; and yet, when you're on the ground and

you're organizing the population, when you have increasing suicide rates, increasing drug overdoses, increasing levels of unemployment, it's not hard to figure out when talking to the population.

It's a new system, a system of value, a financial system;

but it's a policy. It's a policy for the long-term development

of mankind that has to be conjured and redeveloped in the minds

of the population. And I think that's what's so essential about

the conference is that Helga's entire intent with this conference, and why Lyn's participation was so important, was because it provokes a quality of discussion. A new conception of

where mankind must go and what mankind must become; and that really is the essential nature. Because at this point, this trans-Atlantic system has no longer any life; it almost like it's

breaking, it's fracturing. Each break leads to more breaks.

The

question is, what's the new whole; what's the new conception of

mankind in the trans-Atlantic and for the world?

And I think we have a lot of work to do, but clearly it's

the most open situation politically that we've ever seen.

WILLIAM ROBERTS: I would just add that I think for an American audience, the thing really to take away from this whole

process is that clearly what we're seeing in terms of the

process

of development of the New Silk Road, and in terms of the beauty

of the idea which I think people, as they have a chance to experience the cultural panel, the musical process from this conference, will geopolitics is irrepressible at this point. What that means is that there's no turning back; there are no half measures or piecemeal measures to do anything

of a halfway nature at this point. I would say that this includes that it really should be very obvious to the American population that this current election process is a complete and

utter sham. A so-called "democratic" election process, where you

have a couple of candidates, but there's absolutely no discussion

of the ridiculous war crimes of the last 15 years of administrations in the United States. Even in Britain now, you

have Jeremy Corbyn who is threatening to bring a war crimes tribunal, should he come into government, against Tony Blair. The

Blair crowd is shaking in their boots, and you can see that there

is a complete and total situation of weakness of this entire British Empire at this moment. And because this is really unclear in the minds of the American people, and because it's very unclear how close we are to thermonuclear war, how aggressively the threat of thermonuclear warheads is being used

against China and Russia. Because the ignorance to that is the

most dangerous thing that's contributing to the danger that's facing this planet right now.

I think the one pathway or one tool in the United States

that expresses that level of an abrupt shift against geopolitics in particular, is what is now the motion around the 28 pages to expose the role of the British and the Saudis and the cover-up of that process. Sen. Bob Graham has made the point in a recent interview in the {Daily Beast} that it's very clear now that the two-month period that the Obama administration gave him assurances of that they would review the pending release of the 28 pages. That's come and past now; and it's clear the intent is to keep this thing in the dark and continue the desperate war push.

I'll just mention one more thing. There are also now, the Obama administration is completely pushing a lie and vastly under counting the number of innocent civilians that have been killed by drone strikes throughout the countries that we're not at war with. It should really just hit people, the contrast between the beauty of this process of a world beyond geopolitics and the unconscious war crimes and the acceptance of the legitimacy of a process which completely covers over and overlooks the tremendous war crimes of these recent two administrations. So, I think that should be a real immediate wake-up call that we do have to, as Americans, break out of this current paradigm.

OGDEN: What Helga began the discussion with, which I

think

shaped the entire quality of all of the panels, was the statement

– which was a very profound statement – that in the face of great evil, mankind is capable of finding within himself great good. And I think that you were witnessing that in all of the speakers. The spirit that was moving all of these speakers, is

one that this system can no longer be allowed to continue; it has

reached the point where it is too horrible to contemplate the logical outcome of following through with a continuation of the

values that underlie this system as a whole. And we see it breaking itself down all around us. None of these events that have occurred are somehow causal of the breakdown of the system;

they are merely systematic, they are paradigmatic. The Brexit is

paradigmatic; everything that you see in terms of what Michael was sighting about the depression, the demoralization, the despair in the populations in both the United States and Europe.

This is symptomatic of a system that is in dire need of dramatic change.

The good news is that that change, the wind is blowing in

from the East. You have a new system, which has come to life based on proposals that Lyndon and Helga LaRouche laid out in their seed form 30 or 40 years ago. It's now taken the form of

the official policy of the most populous country in the world. You have the official, public integration between the New Silk Road and the Eurasian Economic Union; this is explicitly based on

a return to the values that Franklin Roosevelt envisioned

would

dominate the world following World War II. However, [they] were

supplanted by some very evil and destructive forces. Now you have the New Silk Road, you have the opportunity for an entirely

new paradigm, which Helga says repeatedly; and which she said at

that conference. It would be so easy; this is not some daunting,

never-ending distant dream of a new system which is a fantasy.

It's very real; it's very present; and it's something that, on the turn of a dime, by a handful of leaders comprised of many of

the people you saw speaking at that conference and the circles that they represent. A decision overnight to enter this new paradigm and to drop some of the failed values that have led us

down this path to danger and destruction, would be sufficient to

bring Europe, to bring the United States, to bring the Western world into harmony with a New Paradigm which is already emerging.

Not that anything is perfect, but there is a directionality, there is an impulse towards the perfection of man, towards the increase of the productive powers of the human race, towards the

greater good of the human species; which is guiding us or pulling

us into the future. And if we're willing to listen to that voice, the voice from the future; we can save man at this critical juncture in our history.

BENJAMIN DENISTON: I think it really goes to the issue to the power of ideas in this whole process. Because I think Helga made

the very emphatic point that this was a major breakthrough

conference. If people are familiar with the Schiller Institute, much of its activity is centered on these international conferences. And if you go back to the mid-'90s, the conferences we were involved in, Helga was involved in then, and the launching of the whole Eurasian Land-Bridge perspective when it was just an idea. It was just a conception; it was a right idea, it was true, it was on principle. And Lyn and Helga fought for that conception; and now you see it coming to fruition. So I think this whole process is useful, especially for people who watch too much TV in the United States and are immersed in the insanity of the United States, to get a sense of what's actually real; what's actually powerful. What matters in history. It's not the crap you see thrown around that this culture is inundated with; that is a passing breeze in history that's going to come and go. What matters is your truthful commitment to principles, to true ideas.

And I think Helga's concluding remark about looking at where we are from this much longer historical perspective and saying "We need a new shift in our very recognition of what mankind is. We need to look to things like the Golden Renaissance; and look at mankind in the Middle Ages, in the Dark Ages. And compare that to what mankind became after the Renaissance. It's a complete transformation of the human species that I think Lyn was intervening with in some of the discussions; that we have to

recognize that that character of continual complete revolution in the very nature of our existence, is human. So you're looking at a moment like this, and Lyn really emphasized the self-breakdown of this trans-Atlantic system. This self-feeding breakdown process. People talk about the Brexit like what maneuvering are they doing; why did they decide to do that. They're panicking; they're responding to crises that are being created by the breakdown process itself. This is not something that's in control. In that complete disintegration, it's these conceptions, these ideas, this gathering of people of this caliber for international discussion around what does mankind really need to be doing as mankind on this planet. Can we finally reach the point where we actually unite nations around a real conception of what is a universal, unifying, truthful principle about humanity? About what makes our species unique and different from anything else we see on this planet. That's us; that's mankind. We can have that as a common goal, as a common unifying factor; and that's emerging now.

So, I think for people inundated with the degeneracy of the political process, the cultural process, this stands out as a reference point that people can use to lift their minds out of the gutter of popular opinion and into history and see what's actually happening right now.

OGDEN: Absolutely. One thing that people will have noticed from that overview video that you had the opportunity to watch, is that there was a very significant involvement from

leadership

within Syria. Right in the war zone, including a government advisor, Her Excellency, the advisor who you saw speaking; which

was a live video hook-up directly from Damascus. And she engaged

in a dialogue process with the attendees of that conference, which was very significant. Helga LaRouche said that that panel,

which was an entire panel on the reconstruction of Syria.

What

happens after we bring peace? How can we bring peace to this region? A region which is a crossroads of civilization; was a crossroads of the old Silk Road, is a crossroads between three continents. She raised the fact that President Assad, prior to

the outbreak of the fighting, had proposed an idea called the Five-Sea Strategy. And if you look at the five oceans – the Red

Sea, the Caspian Sea, the Black Sea, the Mediterranean, and the

Persian Gulf – you have Syria situated right in the middle of those. So, it's not only a crossroads of the Silk Road as a land

route from Asia to Europe to Africa; but it's also a crossroads

of the Maritime Silk Road, and the connections between these five

seas.

There was a video presented which was prepared prior to the

conference called "Project Phoenix"; which is a vision for the reconstruction of Syria. And there was other dialogue at the conference from very high-level persons from within cultural circles and also government circles within Syria. So, Helga was

emphatic to say that this panel on the reconstruction of Syria

was certainly a highlight of the conference; and I think it was just exemplary of the fact that the Schiller Institute really is the go-to body in terms of these people who are desperate for a solution, desperate for a future for their countries. They know who has the ideas, they know where to go to get those ideas. So, the combination between the expansion of the New Silk Road, the reconstruction of Syria, there were three resolutions that were passed at the conference. One for the immediate end to the sanctions against Russia; another for an immediate end to the sanctions against Syria; and also one against the Saudi bombardment of Yemen, which is ongoing to this day. And you saw a gentleman who sent in a video from Yemen; right from the war zone there.

I can't emphasize enough, and I think you got a little bit of a flavor during that overview, of the caliber of this conference. But I really can't emphasize enough: You need to watch this conference in full. You need to share this; you need to get this around to everybody who you know. As you were saying, Ben, this is a completely different perspective on the world than what you would normally get from your average mainstream media. So, I just wanted to encourage you, again, to – as the videos become available – to go the newparadigm.schillerinstitute.com website.

STEGER: Just to add to that, Matthew, I think you might

have mentioned this at the beginning; but in the discussion with Helga and Lyn yesterday, the reality is that the kind of collapse and crisis we are now incurring is something beyond anything mankind has experienced up to this point. This is not a collapse of the stock market; it's not a Lehman Brothers financial collapse. You're now seeing the political dissolution. The Presidential spokesman for Russia, Peskov, made some comparison to the breakdown of the Soviet Union; but you see that this is even of a greater scale than that kind of collapse. You might say that the world is better prepared for this crisis than the one in 1989, but I would say that it's not prepared sufficiently. And the leadership in the United States and the trans-Atlantic is not prepared sufficiently at all at this point. And the population has to bear some responsibility on this. There's so much emphasis on democracy in the West; democracy in and of itself is not a principle. As Ben referenced, we need an actual return to a sense of universal principles; knowable scientific, physical characteristics of the Universe to shape our policies. But those principles cannot exist within a small set of people; you can't expect an elite to somehow solve and address the problems we now face. The population as a whole – and this is why our outreach in the United States to uplift people beyond this Presidential fiasco; and to recognize that there is not a preparation, there is not yet a capability to address this problem sufficiently. But what this conference addresses is the

level of discussion, the level of participation that begins to move it in that direction. And that is of an urgent nature; because these events, as we saw last week, are only going to increase in the weeks ahead.

Just in the last couple of weeks, you've seen fundamental changes in orientation from Japan towards Russia and China. The new Philippine President Duterte made major motions toward the FDR and Lincoln tradition and a collaborative effort towards China. You've seen major changes even in the last week by Turkey and their rapprochement towards Russia. There are major developments constantly happening which are reshaping the world. But the crisis of a collapse of this trans-Atlantic system is far beyond anything most people have ever imagined; and I think the seriousness and urgency to develop these ideas and participate in this dialogue has never been greater.

DENISTON: The collapse goes to the heart of this British system. A lot can be said, but go to Adam Smith, go to the original fundamental cultural assumptions, ideas about the nature of man. Man is governed by pleasure and pain; that mankind is just a species that can respond only to pleasure stimulus, avoid pain stimulus. The whole ideological framework of the British system, which has increasingly infected and taken over the United States and run the trans-Atlantic system, goes to those deep issues about what is your understanding of the nature of mankind

in the Universe. And we're seeing the breakdown of this entire British ideological imperial cultural system that has dominated really for centuries. I think that is the scale that we're looking at. This is the breakdown of a century-spanning imperial outlook that's had ebbs and flows and increases and decreases of its dominance; but it's not reaching the point of self-inflicted collapse. So in a certain sense, Americans have a certain tradition in direct opposition to that clearly; and people should be celebrating that in the next couple of days, not just hot dogs and fireworks. But actually use this as an opportunity to get a real rooted sense of what is our mission as Americans in opposition to this imperial ideology. In direct resonance and collaboration with what you're seeing out of Asia right now; this is the time to bring that back.

OGDEN: Right. It's exactly what you said – to constantly come back and say what is the ideological failure which is underlying all of the events that you're seeing. The breakdown, the refugees, the disintegration politically, financially, culturally of the European system; and as Helga emphasized at this conference, it's only a paradigm shift on the level of change from the Dark Age to the Renaissance which will something that will function at this moment. That didn't just happen; that was not some sort of organic process of historical materialism

transforming itself. That was a willful change; that was a willful change in the fundamental ideas underlying society and the way that society worked. It's people who have to ability to self-consciously reflect on the fact that we are facing the failure of a system of thinking; and then to say to examine what those failed ideas are. And then to say, how do we replace them; how do we discover a new principle and create a fundamental intellectual revolution which will allow mankind to carry itself forward into the future? I think that's what we witnessed in the proceedings of that conference; but as Michael said, it's something which cannot stay within the confines of that conference and the people who attended it. It is something which must become an integral part of our national dialogue as a people; and it's our responsibility to bring that about. That's not something that we can sit back and wait for somebody else to do.

So, I think that's a good Independence Day message.

DENISTON: People think they are what they experience; they think that's what they are. That's not what you are; people are what they create, or what they fail to create. People are not just your experiences in life; people are what is your new fundamental contribution you're making to human society, or you're failing to make to human society. Until people completely transform their

understanding of what they think their lives mean, we're not going to reach the level needed to make the transition that was presented very clearly this past weekend.

OGDEN: All right. I'm going to bring a conclusion to our show at this point, but what you should immediately do is visit the newparadigm.schillerinstitute.com website. Some of the videos are available; I know that Helga Zepp-LaRouche's keynote video is available in full. That's a 30-35-minute length video; so at least please watch that. And then, as the other videos become available, it'll be posted on that website; so bookmark it, make sure that you follow the YouTube channel, and you'll be notified as soon as those videos are made available.

So, I'd like to thank all of you for joining us today. And I'd like to thank Bill and Michael for joining us via video. And again, to emphasize: newparadigm.schillerinstitute.com. And we will have continuing coverage on larouchepac.com as well. So, thank you very much. Happy Independence Day, and good night.

Projekt Fønix:

Genopbygning af Syrien – Aleppo: Den evige stad

28. juni 2016 – I historiens løb har Aleppo været vidne til mange øjeblikke af storhed, så vel som også nedgang og urolige tider, men byen har altid igen rejst sig af asken, som Fugl Fønix. Det syriske folk og den syriske regering har holdt denne samme ånd i live, konfronteret med den værste krise i landets historie.

I denne fremlæggelse gennemgår vi et forslag til genopbygningen af Syrien, ved navn Projekt Fønix, og som fokuserer på, hvordan Syrien, der har en ideel placering ved korsvejen, hvor tre kontinenter mødes, kan få gavn af at blive opkoblet til Den Nye Silkevej og den fremvoksende Verdenslandbro. Denne video blev optaget til Schiller Instituttets Internationale konference i Berlin, Tyskland, 25.-26. juni, 2016: »En fælles fremtid for menneskeheden, og en renæssancekultur for klassiske kulturer«

Se også: Projekt Fønix – diskussionspunkter for en genopbygning af Syrien.

Se også: En fredsplan for Sydvestasien, af Helga Zepp-LaRouche. EIR-Pressemeddelelse i anledning af udgivelsen af den arabiske version af rapporten “Den

Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen”.

Se også: [Playlist: The World Land-Bridge & Global Development](#)

**Lyndon LaRouche:
Det transatlantiske
finansielle system
er dømt til undergang (og det
ved I!)**

30. juni 2016 (Leder) – Under en diskussion torsdag med sin Policy Committee og andre kolleger understregede Lyndon LaRouche, at det nuværende, finansielle system er ved at bryde sammen, og at systemet, som system, ikke kan overleve. De store, finansielle institutioner, inklusive centralbankerne, er håbløst og uigenkaldeligt bankerot. LaRouche bemærkede, at, alt imens der eksisterer en forfærdelig risiko for krig, der drives frem af de kredse, hvis magt udspringer af det aktuelle finansielle system, så er en stor del af de trusler, der kommer ud af munden på Barack Obama og nogle NATO-folk, faktisk ikke andet end bluff. Truslerne, som de udslynger imod Rusland og Kina, virker ikke.

Ikke desto mindre kan denne sammenblanding, med både den

finansielle front og krigsfronten, føre til et alvorligt sammenbrud, som menneskeheden ikke er parat til at håndtere.

I denne uge udstedte både Den Internationale Valutafond (IMF) og Den Internationale Betalingsbank (BIS) rapporter, der klart indikerede hele det transatlantiske finansielle systems disintegration. Bankernes udlån i hele den avancerede sektor er totalt kollapsede. Der er ingen som helst kapitalindstrømning til realøkonomien, den produktive økonomi, i henhold til de data, som BIS har frembragt. IMF har udstedt en dyster advarsel om, at Deutsche Bank står foran nedsmeltning, og alene dette kunne udløse en systemisk krise.

I takt med, at NATO-folk færdiggør planerne for statsledernes topmøde i Warszawa, Polen, den 8.-9. juli, opbygges vanviddet mod Rusland yderligere. Onsdag var præsident Obama i Ottawa til sit endelige topmøde med sine canadiske og mexicanske modparter. Han benyttede anledningen til at kaste sig ud i en tirade imod Rusland og nærmest tiggede Canada om at udsende en kampbataljon til De Baltiske Stater.

Sæt denne galskab op i kontrast til **Schiller Instituttets ekstraordinære konference, der fandt sted sidste weekend i Berlin**, hvor ledere fra fire kontinenter kom sammen for at diskutere spørgsmålet om et nyt paradigme for en tankegang, der skal få verden ud af den nuværende, eksistentielle katastrofe.

Som både Lyndon og Helga LaRouche understregede under weekendens begivenheder i Berlin, så er det presserende nødvendigt, at vi skaber et revolutionært skifte i tankegang, der fokuserer på en opbygning af en fremtid med samarbejde mellem suveræne nationer og integrerede regioner i verden. Kinas program med 'Ét bælte, én vej' er paradigmatisk for denne nye form for tankegang, der må vedtages af ledende borgere i verden.

Det nuværende system er dødt, og det kan ikke overleve ret

meget længere.

Video: Hør Helga Zepp-LaRouches hovedtale fra konferencen i Berlin, 25.-26. juni, 2016. En dansk oversættelse af talen er på vej. Bliv på kanalen!

Titelfoto: Mineudlæggeren FNS Uusimaa fra den finske flåde sejler i Det baltiske Hav (Østersøen) under BALTOPS den 7. juni, 2016, som en del af øvelser, der skal demonstrere beslutsomhed hos styrkerne fra NATO og dens partnere.

POLITISK ORIENTERING den 30. juni 2016:

Efter Brexit: EU disintegrerer, mens Rusland-Kina konsolideres// Schiller Instituttets Berlin-konference

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

PRESSEMEDDELELSE:

International Schiller Institut-konference i Berlin, 25. – 26. juni 2016:

**»At skabe en fælles fremtid
for menneskeheden,
og en renæssance for klassisk
kultur«**

28. juni 2016 – Schiller Instituttets internationale todages konference samlede flere end 300 gæster fra 24 nationer og fire kontinenter til en intens og dybtgående dialog om, hvorledes den umiddelbare fare for en verdenskrig kan standses ved i stedet at skabe et nyt paradigme for globalt samarbejde og udvikling, baseret på en dialog mellem civilisationer og den menneskelige arts enestående kreativitet. Konferencedeltagerne var ekstremt opmærksomme på optrapningen af den vestlige, geopolitiske konfrontation mod Rusland og Kina og faren for atomkrig, og en resolution vedtoges, der krævede den omgående afslutning af sanktioner mod Rusland og Syrien. At gøre en ende på krigen og genopbygge det krigshærgede Syrien og hele det sydvestasiatiske område var et hovedfokus på konferencen, hvor dr. Bouthaina Shaaban, medlem af Syriens præsidentskab, talte til konferencens tilhørere og deltog i en bevægende, Spørgsmål & Svar-live stream.

Bliv ikke igen krigens ofre – Der findes en løsning

28. juni 2016 (Leder) – Ved afslutningen af todageskonferencen i Berlin, sponsoreret af Schiller Instituttet, hvor ledende talere fra fire kontinenter fremlagde det rædselsvækkende billede af både den 'evindelige krig', der finder sted i dag, og truslen om en atomkrig i morgen, samt de nødvendige løsninger med den Nye Silkevejs-proces, kom Lyndon LaRouche med følgende bemærkninger (parafrase):

Vi kan som et folk indgå aftale om ideer om en fredelig løsning på den krise, vi står overfor, hvilket er afgørende. Send et stærkt og klart opråb; spred ordet. Vi søger ikke krig. Der er en anden løsning end atter at blive krigens offer.

Helga Zepp-LaRouche afsluttede dernæst konferencen, som stifter af og præsident for Schiller Instituttet, med ordene: »Jeg opfordrer jer til at tilslutte jer Schiller Instituttet og, hvad der ligeledes er vigtigt, at følge Lyndon LaRouches vise ord.«

Aldrig har den overhængende krise stået mere skarpt. Den britiske Brexit-afstemning sidste torsdag afslørede den kendsgerning, at Imperiets finansielle system går rundt i den bare natskjorte. Brexit forårsagede ingenting – den afslørede simpelt hen den kendsgerning, der i mange år har været åbenlys for alle, for nær de blinde, at det enorme spillekasino, kendt som det transatlantiske finansielle system, ikke kan »reddes« – og ganske bestemt ikke ved, at man trykker flere penge for kunstigt at stive de bankerotte banker af i endnu nogle uger eller måneder. Londons førende bankaktier er kollapsede med

over 30 % siden Brexit-afstemningen torsdag, og med halvdelen i løbet af det seneste år. Alle de vestlige »To Big to Fail«-banker – 'for store til at lade gå ned-banker' – står over for en lignende skæbne, der allerede er i gang.

Vi må gøre en ende på systemets elendighed med en total Glass/Steagall-afskrivning af de værdiløse værdipapirer, der dominerer de såkaldte aktiver i storbankerne. Først da kan et kreditsystem efter Hamiltons principper blive genindført, som det kræves, for at Vesten kan tilslutte sig Rusland og Kina i den globale udviklingsproces, der nu er i gang, sammen med verdens nationer og folk, gennem programmet med Ét bælte, én vej, Shanghai Samarbejdsorganisationen, den Eurasiske Økonomiske Union, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, BRIKS' Nye Udviklingsbank – som alle er helliget til, og nu aktivt investerer i, regionale infrastrukturprojekter i stor skala i hele verden. Som LaRouche har understreget hele sit liv – udelukkende kun en sådan kreativ transformation af verdens borgeres produktivitet, gennem videnskabelige opdagelser, kan gøre en ende på det mareridt, menneskeheden nu står overfor.

Det vestlige finansoligarkis frygt er, at Storbritanniens afgang fra EU vil indgyde mod i det voksende antal ledere i Europa, der ønsker at afkaste City of Londons og det sjælløse EU-diktatur i Bruxelles' lænker. Den tyske udenrigsminister Steinmeiers fordømmelse af, at NATO rasler med atomsablen og udøver militære provokationer mod Rusland, har mange støtter, der blot mangler modet til at tale offentligt. Dette er vores opgave – LaRouches »stærke og klare opråb« om, at der er en løsning, hvis folk finder det sublime i sig selv og handler på vegne af menneskeheden som et hele.

Foto: Lyndon og Helga LaRouche på Schiller Instituttets Konference i Berlin, 25. – 26. juni, 2016.

Schiller Institutet afholder historisk konference i Berlin: »En fælles fremtid for menneskeheden og en renæssance for klassisk kultur«

»Jeg tror, vi alle er kommet til stede på denne konference, fordi alle, der befinder sig i denne sal, ved, at vi nu oplever en systemisk og eksistentiel civilisationskrise uden fortilfælde ... Denne konference har ét emne, eller et overordnet emne, og det er at definere løsninger på denne krise: at diskutere, hvad det nye paradigme skal være, og om menneskeheden er i stand til at løse en sådan eksistentiel krise?

27. juni 2016 (Leder) – Schiller Institutets todages internationale konference 25. – 26. juni begyndte om morgenen den 25. juni i den tyske hovedstad under temaet: »En fælles fremtid for menneskeheden og en renæssance for klassiske kulturer«.

Flere end 320 mennesker fra henved 22 lande på fire kontinenter deltog i arrangementet, der havde et udvalg af fremtrædende talere fra hele globen. (Yderligere detaljer kommer snarest.)

Det første panel adresserede den »Strategiske krise er

farligere end på højden af den Kolde Krig«. Inden præsentationerne introducerede ceremonimester Elke Fimmen talerne, og hun hilste i særdeleshed Lyndon LaRouches tilstedeværelse på konferencen velkommen.

Hovedtalen blev dernæst holdt af Schiller Instituttets internationale præsident Helga Zepp-LaRouche, der lige fra begyndelsen anslog konferencens fokus:

»Jeg tror, vi alle er kommet til stede på denne konference, fordi alle, der befinder sig i denne sal, ved, at vi er i færd med at opleve en systemisk og eksistentiel civilisationskrise uden fortilfælde. Vi har sammenfaldet mellem faren for krig, hvor NATO konfronterer Rusland på en meget, meget aggressiv måde – hvilket kunne føre til en Tredje Verdenskrig. Vi har en amerikansk konfrontation mod Kina i det Sydkinesiske Hav. Vi har faren for en ny, 2008-type finansiel krise, der kunne få det finansielle system til at nedsmelte, og så var der for to dage siden selvfølgelig Brexit – Storbritannien, der stemte for at forlade den Europæiske Union. Og som vi alle ved, så var dette ikke en stemme imod Europa som sådan, men imod et komplet uretfærdigt system og en korrump elite.

Denne konference har ét emne, eller et overordnet emne, og det er at definere løsninger på denne krise: at diskutere, hvad det nye paradigme skal være, og om menneskeheden er i stand til at løse en sådan eksistentiel krise?

Vi har fremtrædende talere fra fire kontinenter, fra mange lande, og dette er selvsagt folk, eller er repræsentanter for den slags folk, der er fast besluttet på at finde en løsning. Og før jeg kommer nærmere ind på disse forskellige dødsfarer, så er løsningen nem. Så vær opmærksom og fattet. Hvis menneskeheden forener sig om en god plan og handler i solidaritet og modigt, så kan enhver krise i den menneskelige civilisation overvindes, for dette er den menneskelige natur – at, når vi udfordres af et stort onde, vækkes en endnu større kraft for det gode i vores sjæl.«

Den verdenskendte amerikanske statsmand Lyndon LaRouche vendte tilbage til dette tema i sine bemærkninger under spørgsmål-og-svar-sessionen, hvor han udtalte:

»Dette betyder, at vi, grundlæggende set, har ansvaret for, hvad der vil ske med menneskeheden.«

»Hvordan løser vi rent faktisk dette problem? Man gør det, at man går ud og bedriver noget videnskab. Man anvender videnskab til at skabe en metode for kreativitet. Man baserer derfor det hele, ikke på menneskeheden som sådan, men på den kreative kraft. Det er, hvad jeg generelt har gjort i det meste af mit liv. Man må øge det menneskelige intellekts arbejdes produktive evne. Man må give det individuelle menneske en større evne til kreativitet for menneskeligt liv.«

Foto: Schiller Instituttets stifter og præsident Helga Zepp-LaRouche holder hovedtalen lørdag, den 25. juni, 2016, i Berlin. (Foto: Julien Lemaitre)